

Arta vorbește cu noi o miniserie de dragul artei

un proiect
ASOCIAȚIA
CULTURALĂ
PATRIMONIU
PENTRU
VIITOR

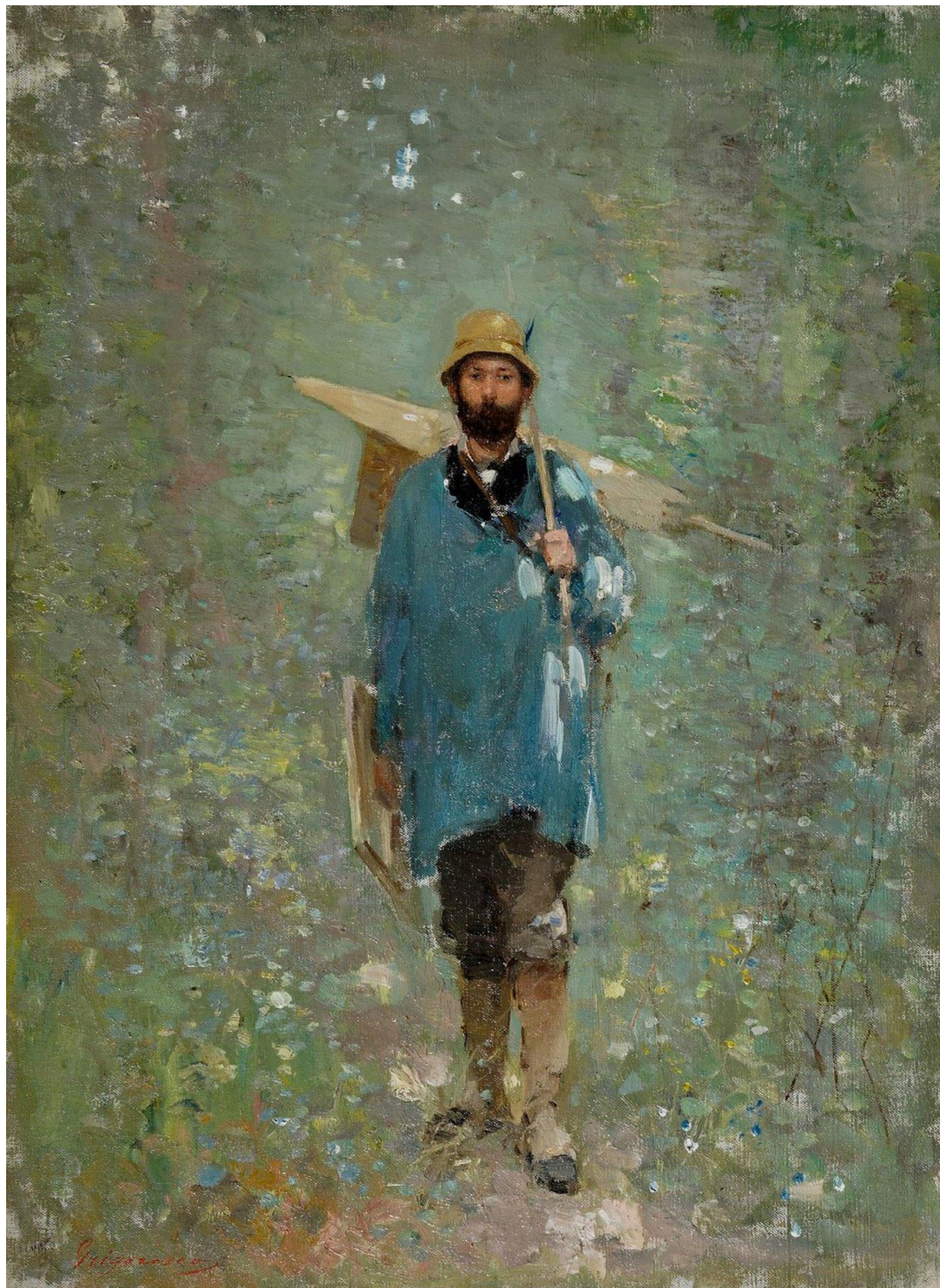

partener **didactic.ro**
CANCELARIA NAȚIONALĂ
un proiect Intuitext

Episodul 14

Ioan – Bogdan

Andreescu la Barbizon
Autor: Nicolae Grigorescu
(1838 - 1907)
1879 - 1880
Tehnica: ulei pe pânză
Dimensiune tablou: 61 x 46
cm
Localizare: Muzeul Național
de Artă al României, Galeria
de Artă Românească
Modernă, București

Bogdan: Unde mergi?

Ioan: Caut un luminis să-mi așez pânza și să mai fac niște schițe. Azi e o zi senină, voi putea picta cu culori deschise.

B: Nu știam că ești pictor. Este un autoportret? Tu ești Nicolae Grigorescu?

I: Eu sunt Ioan Andreescu, tot pictor de meserie. Autorul tabloului este Nicolae Grigorescu. Suntem colegi și buni prieteni.

B: Eu sunt Bogdan. Am venit cu mai mulți colegi de la cercul de fotografie să vizităm muzeul.

I: Ești preocupat de fotografie?

B: Da, cel mai mult îmi place să fotografiez peisaje. De aceea m-am și oprit în fața ta, m-a atras vegetația din jurul tău.

I: Aici e pădurea Fontainebleau, din Franța. Dar ce mă bucur, cei care nu privesc atent au impresia că am spatele meu e o fotografie sau un tapet.

B: Așa am crezut și eu prima dată. Dar nu avea cum să fie așa. Trebuie să fie plăcut să pictezi în natură. Așa ai făcut mereu?

I: Nu. Nici nu era un obicei așa răspândit. Artiștii pictau în atelier. Noroc că a avut loc o schimbare de mentalitate. A fost una foarte importantă pentru istoria artei. Să-ți explic. În Barbizon, localitatea de lângă pădure din pictură, s-a format o Școală de pictură în 1850. Artiștii erau încurajați să picteze în aer liber. În franceză, numim acest lucru pictură în *plein – air*. Secretul era să ne lăsăm purtați de emoțiile provocate de ceea ce alegeam să pictăm.

B: Iar tu cum ai aflat de această Școală?

I: Și eu eram la studii în Franța deja. La rândul lui, Nicolae Grigorescu a primit bursă de studiu la Paris (în 1862). Acolo a aflat de această școală. Pictura de peisaje în *plein – air* l-a cucerit și a rămas mult timp în regiunea Barbizon (până prin 1869), renunțând la studiile sale academice. La îndemnul lui, am lucrat și eu mai mult aici, decât în atelierul de la Academia de Arte.

B: Cum a reușit să picteze așa de dens? Verdele de aici este foarte frumos redat.

I: În afară de faptul că avea talentul și tehnica de partea lui, sigur i-a plăcut peisajul și i-a lăsat o impresie plăcută, cum ți-am zis mai devreme. La tipul acesta de pictură, nu ne mai concentrăm pe contur clar al formelor, ci lăsăm culoarea să domnească. Tușele pensulei sunt mai „hotărâte” astfel încât și culoarea să-și lase o amprentă mai puternică. Iar acolo unde e nevoie, mai există trucul umbrelor.

B: Cum funcționează trucul umbrelor?

I: De exemplu, pe cămașa pe care o port peste hainele bune, sunt niște pete mai deschise la culoare.

B: Da, le văd. De ce mai porți ceva peste alte haine?

I: Ca să nu mă umplu din cap până-n picioare de culori. Ar fi fost complicat de curățat. Pe petele acele deschise la culoare a poposit o rază de soare, printre frunzele copacilor. Jocurile aceastea de lumină dau puțină adâncime lucrării, ca să nu mai pară că am o poză în spate. Și mai avem un indiciu de zi senină.

B: Te referi la ochiurile acelea de lumină de deasupra capului tău?

I: Da. Doar acolo nu ajunseseră frunzele copacilor, și se putea vedea cerul.

B: Îmi place că abia se observă cărarea pe care mergeai tu prin pădure.

I: Da, Nicolae a știut să treacă treptat de la verdele frunzișului la brunul potecii. Dar e și chestiune de măiestrie.

B: Și în spate ce porți?

I: Am o umbrelă și cutia cu pensule și culori.

B: Judecând după culorile frunzelor și cantitatea de flori din pădure, aș zice că era început de vară, nu-i așa?

I: Așa îmi amintesc, da.

B: Mai mulți pictori care urmau atunci Școala de la Barbizon, pictau așa?

I: Da, inclusiv eu. Dar notele personale rămân și ele. Să-ți explic mai bine ce vreau să spun. Pentru Școala de la Barbizon, lucrarea aceasta este una reprezentativă. Sunt respectate elementele cheie: pictura e în aer liber, formele nu au contur clar, sunt puține umbre, tușele pensulei sunt cât se poate de vii. Sunt prezent aici, în muzeu, de mult timp și știu că această lucrare transmite acea senzație plăcută pe care a avut-o și Nicolae atunci când a pictat. Iar Școala de Barbizon mai e foarte importantă și pentru faptul că a deschis calea către curentul artistic al impresionismului.

B: Acel curent în care primele impresii și senzații ale artistului erau foarte importante?

I: Da, că de aceea i-a rămas și numele așa.

B: Înțeleg legătura acum.

I: Da, iar pentru că Nicolae Grigorescu a petrecut câțiva ani aici, a contribuit direct la modernizarea artei românești. Cred că ai văzut și tu diferența de stil dintre prima sală din această Galerie și cea de-a doua. Și stai să vezi și mai departe...

B: Cred că am observat o preocupare mai mare pentru culoare și parcă mai puțină corectitudine.

I: Da, ai dreptate, dar cred că voiai să folosești cuvântul *realism*, pentru că nicio pictură nu e „greșită”.

B: Da, așa voiam să spun.

I: Mai voiam să-ți spun că, deși a fost influențat de această Școală, tot și-a păstrat stilul propriu. Pictura lui se inspiră direct din culorile naturii și pune accent pe expresiile umane. Și cred că e foarte bine așa. De fapt, e bine să-ți păstrezi un stil propriu în orice circumstanță, să nu te lași influențat cu totul.

B: Sunt de acord cu tine. Acum mă gândesc că abia aștept să găsesc un petec de pădure pe lângă casă și să încerc să fac poze frumoase.

I: Eu știu foarte puține lucruri despre fotografie, dar îți dau un sfat. Este ceea ce aș face și eu pentru unul dintre peisajele mele. Încearcă să fotografiezi același peisaj în diferite momente ale zilei. Vei observa alte umbre, alte culori pe măsură ce soarele înaintează pe ruta sa zilnică.

B: E o idee minunată. Poate le-o spun și colegilor mei de la cercul de fotografie.

I: Poate faceți și voi în câțiva ani o Școală a voastră.

B: Sunt curios dacă o să vrem cu toții. Trebuie să mă duc să caut și picturi de-ale tale acum. Găsesc tot în această sală?

I: Da. Și poți să revii pentru detalii.

B: Mulțumesc pentru sfat și poveste!

Timp de reflecție

1. Dacă și tu ești curios să vezi lucrări de-ale lui Ioan Andreescu, caută pe internet, vizitează un muzeu de artă românească modernă sau accesează www.mnar.arts.ro, secțiunea *Tururi virtuale*.
2. Poți identifica semnătura lui Nicolae Grigorescu pe această pânză?
3. Încearcă și tu exercițiul propus de Andreescu. Alege un peisaj din preajma casei, care îți place. Fotografiază-l cu telefonul, din aceeași poziție, în momente diferite ale zilei. Ce diferențe observi? Apoi, decide care dintre fotografiile făcute e preferata ta.